

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ

Ουγγαρία

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

Ο νόμος CXXX του 2016 για τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει δύο είδη έννομων μέσων με τα οποία διασφαλίζεται η εκτέλεση μιας αμφισβητούμενης αξίωσης: πρόκειται για τα ασφαλιστικά μέτρα και τα μέτρα προσωρινής εκτέλεσης, με τα οποία παρέχεται προστασία πριν από την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης. Προβλέπεται επίσης η δυνατότητα λήψης συντηρητικών μέτρων βάσει του νόμου LIII του 1994 για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων.

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

2.1 Η διαδικασία

Ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να ληφθούν κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας και πριν από την υποβολή της αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας. Το δικαστήριο εξετάζει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, εάν είναι δυνατή η διεξαγωγή του προπαρασκευαστικού σταδίου της διαδικασίας με βάση την αίτηση με την οποία κινήθηκε η διαδικασία. Το δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί κατεπειγόντως επί της αίτησης για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και να διατάξει τα ασφαλιστικά μέτρα αμελλητί, το αργότερο εντός οκτώ ημερών. Για να εκδώσει την απόφασή του, το δικαστήριο πρέπει να εξετάσει αν η λήψη των μέτρων θα προκαλούσε μεγαλύτερη βλάβη στον αντίδικο από αυτήν που θα υφίστατο ο διάδικος που ζητεί τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει επίσης να συνεκτιμήσει την αναγκαιότητα καταβολής εγγύησης. Το δικαστήριο παρέχει στον αντίδικο τη δυνατότητα να απαντήσει στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Το δικαστήριο καλεί τους διαδίκους να εκφράσουν τις θέσεις τους σχετικά με την αίτηση με τον πλέον ενδεχόμενο, κατά την κρίση του, τρόπο. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ακρόαση των διαδίκων, εάν κρίνει ότι είναι αναγκαία για την εκτίμηση της αίτησης, ιδίως όταν πρέπει να αποφασίσει επί της καταβολής εγγύησης. Αν οι διάδικοι δεν τηρήσουν την ορισθείσα προθεσμία για την ακροαματική διαδικασία, δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση για παράταση. Για την έκδοση απόφασης επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, αποδεικτικά στοιχεία υποβάλλονται μόνο εάν δεν είναι δυνατή η εξέταση της ουσίας της αίτησης χωρίς τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να προβεί στη διεξαγωγή αποδείξεων κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου της διαδικασίας. Το δικαστήριο αποφασίζει επί της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων με διαταγή κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί χωριστή προσφυγή. Το δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει τη διαταγή του κατόπιν αίτησης. Η διαταγή που εκδίδεται επί αίτησης ασφαλιστικών μέτρων είναι προσωρινά εκτελεστή. Εάν το δικαστήριο δεν διατάξει διαφορετικά, η προθεσμία συμμόρφωσης με τη διαταγή αρχίζει την επομένη της ημερομηνίας της κοινοποίησής της, η οποία γίνεται γραπτώς. Η διαταγή εξακολουθεί να ισχύει έως ότου αναιρεθεί από το δικαστήριο με διαταγή που εκδίδεται κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε από τους διαδίκους, και μετά την ακρόαση του αντιδίκου, ή με οποιαδήποτε άλλη δικαστική απόφαση με την οποία περατώνεται η διαδικασία. Εάν η διαταγή για τα ασφαλιστικά μέτρα δεν αναιρεθεί από το δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής απόφασης με την οποία περατώνεται η διαδικασία, παύει να ισχύει μόλις η απόφαση σε πρώτο βαθμό καταστεί τελεσίδικη. Τα ασφαλιστικά μέτρα αίρονται αν η διαδικασία περατωθεί ή διακοπεί κατόπιν αναστολής. Αυτό πρέπει να διευκρινιστεί από το δικαστήριο στη διαταγή με την οποία περατώνεται η διαδικασία ή με την οποία κηρύσσεται η περάτωση της διαδικασίας. Η ισχύς των ασφαλιστικών μέτρων δεν θίγεται από τη διακοπή ή την αναστολή της διαδικασίας.

Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να κατατεθεί πριν από την αίτηση για την κίνηση της διαδικασίας, εάν ο αιτών αποδείξει ότι η καθυστέρηση που θα προκληθεί σε περίπτωση που η αίτηση κατατεθεί μετά την κίνηση της διαδικασίας ενδέχεται να ματαιώσει τον σκοπό της λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο δικαστήριο στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται η διαδικασία. Εάν περισσότερα από ένα δικαστήρια είναι κατά τόπον αρμόδια για τη διαδικασία, η αίτηση μπορεί να κατατεθεί σε οποιοδήποτε από αυτά τα δικαστήρια. Το επιλεγέν δικαστήριο θα έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη διαδικασία που πρόκειται να κινηθεί. Οι γενικοί κανόνες της πολιτικής δικονομίας διέπουν την υποχρεωτική νομική εκπροσώπηση στη διαδικασία. Το δικαστήριο εξετάζει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά προτεραιότητα. Στην απόφαση με την οποία διατάσσει τα ασφαλιστικά μέτρα, το δικαστήριο καθορίζει προθεσμία για την κίνηση της διαδικασίας, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις σαράντα πέντε ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης. Εάν η διαδικασία δεν κινηθεί εντός της προθεσμίας που έχει καθοριστεί από το δικαστήριο ή εάν ο αιτών δεν αποδείξει στο δικαστήριο που διέταξε τα ασφαλιστικά μέτρα, εντός οκτώ ημερών από τη λήξη της προθεσμίας, ότι έχει κινηθεί η διαδικασία, τα ασφαλιστικά μέτρα αίρονται με διαταγή του ίδιου δικαστηρίου που εκδίδεται την επόμενη της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας για την κίνηση της διαδικασίας. Εάν κινηθεί η διαδικασία, τα ασφαλιστικά μέτρα που διατάχθηκαν πριν από την κατάθεση της αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας παραμένουν σε ισχύ έως ότου αναιρεθεί η σχετική διαταγή ή, κατά περίπτωση, έως ότου καταστεί τελεσίδικη η απόφαση σε πρώτο βαθμό. Εάν η αίτηση για την κίνηση της διαδικασίας κατατεθεί εντός της ορισθείσας προθεσμίας, αλλά απορριφθεί από το δικαστήριο, τα ασφαλιστικά μέτρα θα παραμείνουν σε ισχύ έως τη λήξη των εννόμων αποτελεσμάτων της κίνησης της διαδικασίας.

Το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την προσωρινή εκτέλεση στην απόφαση που εκδίδει πρωτοδίκως.

Το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει κατεπειγόντως σχετικά με τη λήψη συντηρητικών μέτρων –το αργότερο εντός οκτώ ημερών– και να αποστείλει αμελλητί τη σχετική διαταγή στον δικαστικό επιμελητή, ο οποίος προβαίνει αμέσως στην εκτέλεσή της. Η προσφυγή κατά της διαταγής λήψης συντηρητικού μέτρου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Μπορεί επίσης να ζητηθεί, ως συντηρητικό μέτρο, η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού, ακόμη και πριν κινηθεί από τον δανειστή η διαδικασία για την εξέταση της ουσίας της διαφοράς. Σ' αυτή την περίπτωση, η διαδικασία για την εξέταση της ουσίας της διαφοράς πρέπει να κινηθεί μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήσεως, να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να αποτραπεί τυχόν μεταβολή της τρέχουσας κατάστασης, σε περίπτωση που μεταγενέστερα θα ήταν αδύνατη η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, ή για να αποτραπεί η ματαίωση της άσκησης των δικαιωμάτων του αιτούντος, ή για να αποτραπεί τυχόν επικείμενη βλάβη του αιτούντος, ή για οποιονδήποτε άλλον λόγο που πρέπει να ληφθεί υπόψη. Με τα ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να επιβληθεί η υποχρέωση για ενέργεια, την οποία ο αιτών θα μπορούσε να απαιτήσει δυνάμει του δικαιώματος που πρόκειται να εκτελεστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας. Στις περιπτώσεις στις οποίες πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να κατατεθεί πριν από την αίτηση για την κίνηση της διαδικασίας, εάν ο αιτών αποδείξει ότι η καθυστέρηση που θα προκληθεί σε περίπτωση που η αίτηση κατατεθεί μετά την κίνηση της διαδικασίας ενδέχεται να ματαιώσει τον σκοπό της λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να περιέχει αναφορά στην πλήρωση των όρων που στοιχειοθετούν την αίτηση για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και έκθεση και τεκμηρίωση των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων πληρούνται αυτοί οι όροι. Ο αιτών πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια το περιεχόμενο των

μέτρων τα οποία αιτείται. Εάν η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατατεθεί πριν από την αίτηση για την κίνηση της διαδικασίας, ο αιτών πρέπει επίσης να προσκομίσει τα αναγκαία στοιχεία βάσει των οποίων θα καθοριστεί το αρμόδιο δικαστήριο για τη διαδικασία που θα κινηθεί. Πρέπει επίσης να προσδιορίζεται το δικαίωμα που πρόκειται να εκτελεστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας. Το δικαστήριο εξαρτά τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την καταβολή εγγύησης, σε περίπτωση που ο αντίδικος αποδείξει ότι υπάρχει πιθανότητα να υποστεί βλάβη ως αποτέλεσμα των μέτρων που διατάχθηκαν, η οποία θα θεμελιώσει αξίωση αποζημίωσης ή απόδοσης ωφέλειας κατά του αιτούντος σε περίπτωση που ο αντίδικος κερδίσει την υπόθεση. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την καταβολή εγγύησης, το δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του την πιθανολόγηση των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζεται η αίτηση. Εάν η βλάβη δεν είναι σημαντική, το δικαστήριο δεν θα πρέπει να διατάξει την καταβολή εγγύησης. Το δικαστήριο διατάσσει την καταβολή εγγύησης σε δύο περιπτώσεις. Μία περίπτωση είναι να το ζητήσει ο αντίδικος, ο οποίος είναι σε θέση να αποδείξει την πιθανότητα να υποστεί βλάβη προς την οποία αντιστοιχεί η εγγύηση που ζητείται να καταβληθεί. Η άλλη περίπτωση είναι η καταβολή εγγύησης να προταθεί από τον αιτούντα και να την αποδεχθεί ο αντίδικος. Στην πρώτη περίπτωση, το ποσό της εγγύησης αντιστοιχεί στην ενδεχόμενη βλάβη που επικαλείται ο αντίδικος. Στη δεύτερη περίπτωση, η εγγύηση συνίσταται στο ποσό που προτείνει ο αιτών και αποδέχεται ο αντίδικος. Εάν ο αιτών προτείνει συγκεκριμένο ποσό ως εγγύηση, το δικαστήριο καλεί τον αντίδικο να το αποδεχθεί υποβάλλοντας κατεπειγόντως χωριστή δήλωση. Η αποδοχή του ποσού της εγγύησης δεν συνιστά αναγνώριση των πραγματικών περιστατικών τα οποία επικαλέστηκε ο αιτών ως λόγους για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων. Η καταβολή εγγύησης πραγματοποιείται ειδικότερα με κατάθεση στο δικαστήριο χρηματικού ποσού, χρεογράφων, υποκατάστατων χρήματος ή, στην περίπτωση τραπεζικής εγγύησης, της δήλωσης εγγύησης. Η δικαστική απόφαση πρέπει να κηρυχθεί εκτελεστή ανεξαρτήτως της άσκησης προσφυγής, εφόσον επιβάλλει μία από τις κάτωθι υποχρεώσεις: την καταβολή διατροφής, προσόδου ή άλλων περιοδικών παροχών για τον ίδιο σκοπό την άρση της παραβίασης ιδιωτικού χώρου· την εξόφληση αξίωσης που αποδέχθηκε ο καθ' ου την καταβολή χρηματικού ποσού δυνάμει υποχρέωσης που έχει αναληφθεί με δημόσιο έγγραφο ή με ιδιωτικό έγγραφο με πλήρη αποδεικτική ισχύ, εφόσον οι σχετικές περιστάσεις αποδεικνύονται από τα εν λόγω έγγραφα άλλες μη χρηματικές υποχρεώσεις, σε περίπτωση που τυχόν καθυστέρηση της εκτέλεσης θα προκαλούσε στον ενάγοντα δυσανάλογα σοβαρή βλάβη ή βλάβη που είναι δύσκολο να καθοριστεί και εφόσον ο ενάγων έχει παράσχει ικανοποιητική εγγύηση. Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να διατάξει τη λήψη μέτρων προσωρινής εκτέλεσης εάν η επιβάρυνση ενός διαδίκου μέσω της εκτέλεσης θα ήταν δυσανάλογη προς την επιβάρυνση του αντιδίκου από τη μη λήψη μέτρων προσωρινής εκτέλεσης. Ο καθ' ου πρέπει να υποβάλει σχετικό αίτημα πριν περατωθεί η ακροαματική διαδικασία. Το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την απόφαση εν μέρει εκτελεστή στο μέτρο του δυνατού, δεδομένων των περιστάσεων. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να κηρύξει την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή ως προς τα στοιχεία αυτής τα οποία έχουν καταστεί άνευ σημασίας κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης. Η προσωρινή εκτέλεση δεν καλύπτει τα έξοδα της διαδικασίας, τα οφειλόμενα τέλη της διαδικασίας και τα έξοδα που έχουν προκαταβληθεί από το κράτος.

Εάν δεν είναι δυνατή η έκδοση του εγγράφου με το οποίο εφαρμόζεται απόφαση σχετικά με την ικανοποίηση αξίωσης, αλλά ο διάδικος που υποβάλλει αίτηση εκτέλεσης αποδείξει ότι πιθανολογείται κίνδυνος μη ικανοποίησης της αξίωσης μεταγενέστερα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την διασφάλιση των κεφαλαίων που αποτελούν αντικείμενο της αξίωσης ή να απαγορεύσει τη διάθεση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων, κατόπιν αιτήματος του εν λόγω διαδίκου, υπό τη μορφή συντηρητικού μέτρου. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη λήψη συντηρητικού μέτρου, για παράδειγμα, εάν η αξίωση στηρίζεται σε απόφαση βάσει της οποίας μπορεί να εκδοθεί το απόγραφο, αλλά η απόφαση δεν έχει ακόμη καταστεί τελεσίδικη ή δεν είναι δυνατή η προσωρινή εκτέλεσή της, ή έχει καταστεί τελεσίδικη, αλλά δεν έχει εκπνεύσει ακόμη η προθεσμία που έχει οριστεί για την εκτέλεσή της. Συντηρητικά μέτρα μπορούν να διαταχθούν επίσης σε σχέση με αξιώσεις που υποβάλλονται ενώπιον εθνικού δικαστηρίου μέσω αίτησης που κατατίθεται, αφενός, δυνάμει της νομοθεσίας που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και την προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, των υποδειγμάτων χρησιμότητας, των τοπογραφικών προϊόντων ημιαγωγών, των φυτικών ποικιλιών, των εμπορικών σημάτων, των γεωγραφικών ενδείξεων και σχεδίων, ή τα συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας ή την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού ή, αφετέρου, δυνάμει των άρθρων 4 και 6 του νόμου LVII του 1996 σχετικά με την απαγόρευση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και συμπεράξεων, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στους ισχύοντες νόμους, ή μέσω άλλων αιτήσεων, στις οποίες τεκμηριώνεται η προέλευση, η αξία και η λήξη της αξίωσης βάσει δημοσίου ή ιδιωτικού εγγράφου με πλήρη αποδεικτική ισχύ το οποίο υποβάλλεται ταυτοχρόνως.

Μπορεί να ζητηθεί, ως συντηρητικό μέτρο, η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού, με τη χρήση του εντύπου που ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής.

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Στην περίπτωση ασφαλιστικών μέτρων, το δικαστήριο διατάσσει την εκτέλεση των ενεργιών που επιδιώκονται στο πλαίσιο της αξίωσης ή της αίτησης για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Αυτό μπορεί να αφορά οποιοσδήποτε αξιώσεις ή περιουσιακά στοιχεία προσδιορίζονται στην αίτηση. Η έλλειψη εθελοντικής συμμόρφωσης με τη διαταγή του δικαστηρίου συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση. Από εκείνη τη στιγμή και εφεξής, προσδιορίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που εξαιρούνται από τα μέτρα της εκτέλεσης σύμφωνα με τη νομοθεσία περί αναγκαστικής εκτέλεσης.

Ως προσωρινή εκτέλεση νοείται η εκτέλεση των διατάξεων μη οριστικής απόφασης που εκδίδεται από πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Κάθε περιουσιακό στοιχείο του καθ' ου μπορεί να αποτελεί αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης, εκτός εάν προβλέπεται εξαίρεση δυνάμει της νομοθεσίας περί αναγκαστικής εκτέλεσης. Στο πλαίσιο συντηρητικού μέτρου, μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο η απαγόρευση της διάθεσης ορισμένων περιουσιακών στοιχείων ή η εξασφάλιση χρηματικών ποσών με την καταβολή εγγύησης. Αν το δικαστήριο διατάξει την εξασφάλιση χρηματικών ποσών προς κάλυψη κάποιας αξίωσης, ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει επιτόπου το έγγραφο με τη διαταγή στον οφειλέτη και συγχρόνως τον καλεί να καταβάλει αμελλητί στον ίδιο αυτοπροσώπως το σχετικό ποσό. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί, ο δικαστικός επιμελητής νομιμοποιείται να κατάσχει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη και να δεσμεύσει τον λογαριασμό του ωστόσο, η δέσμευση μισθών και επιδομάτων του οφειλέτη επιτρέπεται μόνο αν αυτός δεν διαθέτει άλλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για την κάλυψη των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της αξίωσης. Οι διαταγές για την απαγόρευση της διάθεσης συγκεκριμένων αντικειμένων μπορεί να καλύπτουν οποιοδήποτε κινητό περιουσιακό στοιχείο ή άλλο περιουσιακό στοιχείο με κάποια αξία.

Στη διαδικασία για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού, μπορεί να υποβληθεί αίτημα για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον τραπεζικό λογαριασμό, επί τη βάση του οποίου η αρμόδια αρχή θα επιχειρήσει να συλλέξει τα στοιχεία των λογαριασμών του οφειλέτη από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής που διαχειρίζονται τους εν λόγω λογαριασμούς.

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Στην περίπτωση των ασφαλιστικών μέτρων και της προσωρινής εκτέλεσης, ο οφειλέτης υποχρεούται να συμμορφωθεί με τη διαταγή του δικαστηρίου. Βάσει της διαταγής, μπορεί να κινηθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη.

Προβλέπονται δύο είδη συντηρητικών μέτρων, τα οποία παράγουν διαφορετικές συνέπειες. Όταν το μέτρο αποβλέπει στη εξασφάλιση χρηματικών ποσών για την ικανοποίηση αξίωσης, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει συγκεκριμένο χρηματικό ποσό στον δικαστικό επιμελητή. Εάν δεν το πράξει, ο δικαστικός επιμελητής εκτελεί το μέτρο με την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων ή τη δέσμευση του λογαριασμού του οφειλέτη για αξία ισοδύναμη με τα διεκδικούμενα κεφάλαια. Τα χρηματικά ποσά που εισπράττονται από τον οφειλέτη ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δεν επιτρέπεται να τεθούν στη διάθεση του διαδίκου που υποβάλλει την αίτηση αναγκαστικής εκτέλεσης. Αντ' αυτού, διατηρούνται σε λογαριασμό καταθέσεων από την αρμόδια για την εκτέλεση αρχή. Όταν απαγορεύεται η διάθεση ενός αντικειμένου, αυτό καταρχόν κατάσχετα, το οποίο σημαίνει ότι ο οφειλέτης μπορεί να συνεχίσει να το χρησιμοποιεί,

αλλά δεν δικαιούται να το διαθέτει. Επιπλέον, τα αντικείμενα μπορούν να φυλάσσονται υπό επίσημη κράτηση. Στην περίπτωση αυτή, κλειδώνονται από τον δικαστικό επιμελητή σε φυλασσόμενο χώρο ή ανατίθενται σε διαχειριστή.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Η διαταγή του δικαστηρίου για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων εξακολουθεί να ισχύει έως ότου αναιρεθεί ή, ανάλογα με την περίπτωση, έως ότου η απόφαση σε πρώτο βαθμό καταστεί τελεσίδικη. Τα ασφαλιστικά μέτρα αίρονται αν η διαδικασία περατωθεί ή διακοπεί κατόπιν αναστολής. Αυτό πρέπει να διευκρινιστεί από το δικαστήριο στη διαταγή με την οποία περατώνεται η διαδικασία ή με την οποία κηρύσσεται η περάτωση της διαδικασίας. Η ισχύς των ασφαλιστικών μέτρων δεν θίγεται από τη διακοπή ή την αναστολή της διαδικασίας.

Ως προσωρινή εκτέλεση νοείται η εκτέλεση της υποχρέωσης που επιβάλλεται μέσω δικαστικής απόφασης προτού αυτή καταστεί τελεσίδικη, ανεξαρτήτως της άσκησης ένδικων μέσων. Ως εκ τούτου, το εν λόγω μέτρο δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

Τα συντηρητικά μέτρα εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου εκδοθεί διαταγή εκτέλεσης της αξίωσης ή έως ότου αποφασίσει το δικαστήριο την άρση του συντηρητικού μέτρου.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Υπάρχει δυνατότητα άσκησης αυτοτελούς ένδικου μέσου (ανακοπής) κατά της διαταγής λήψης ενός ασφαλιστικού μέτρου. Για την άσκηση της ανακοπής ισχύουν οι γενικές διατάξεις, ενώ η προθεσμία για την άσκηση ανακοπής ανέρχεται σε 15 ημέρες. Η ανακοπή ασκείται στο δικαστήριο που εξέδωσε την εκάστοτε απόφαση. Αν η ανακοπή είναι βάσιμη, το δικαστήριο ανακόπτει τη διαταγή λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Ειδικά, το δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει τη διαταγή του κατόπιν αιτήσεως, ή αυτεπαγγέλτως σε περίπτωση που ο αιτών μειώσει την αξίωσή του.

Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να διατάξει την προσωρινή εκτέλεση στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τον νόμο. Οποιοσδήποτε διάδικος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να μη διατάξει προσωρινή εκτέλεση σε περιπτώσεις στις οποίες αυτό θα συνεπαγόταν δυσανάλογα μεγάλη επιβάρυνση για τον ίδιο. Η σχετική αίτηση πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υπόθεσης.

Κατά της διαταγής λήψης συντηρητικού μέτρου είναι δυνατόν να ασκηθεί ανακοπή ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υπόθεσης. Η ανακοπή, ωστόσο, δεν αναστέλλει την εκτέλεση. Οι διάδικοι δύνανται να προσφύγουν κατά της διαταγής εντός 15 ημερών από την ανακοίνωσή της.

Η αίτηση ενδίκου μέσου κατά της ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού ή της εκτέλεσής της πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υπόθεσης. Για την προσφυγή που ασκείται κατά της απόφασης επί του ενδίκου μέσου εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες.

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.